

Rondreis door South Africa, november/december 2003.

Deel I

Donderdag 13 november 2003

Omstreeks 15.00 hrs vertrokken uit Eindhoven, weggebracht door Rogier en Yvo. Dit keer eens geen files tot Schiphol. Ik vlieg deze reis met de KLM en dat is dus goed voor mijn airmiles saldo. Ik had een nieuwe, grote en nog verder vergrootbare koffer meegenomen. Kleren zijn toch zwaar, dit ondanks het feit dat ik mijn toilettas, statief, camera's en diverse snoeren en adapters in mijn rugzak had gepakt. Toch nog 21,2 kg en de baliemedewerkster zei: "Let op met de bagage op de terugweg, als je souvenirs meeneemt!" Ter afscheid gegeten in het restaurant met uitzicht op de drukke activiteiten op de luchthaven. Rugzak met alle papieren bij me, toch wel lekker alles nog voor de boeg.

Na afscheid genomen te hebben van Yvo en Rogier (na Kerstmis zijn zij aan de beurt) ga ik door de controle van de douane en de handbagage. Er is nog voldoende tijd om nog lekker rond te neuzen en om iets te drinken. Ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om de eerste filmopnames voor mijn film te maken.

De vlucht KL 597 vertrok op tijd en we hadden gereserveerde plaatsen. Helaas zat ik in de midden rij en had de nodige moeite met mijn rugzak en lange benen. Ik zat naast andere leden van mijn groep, makkelijk om alvast kennis te maken.

Ik was bewust, de laatste dagen voor mijn vertrek, extra wezen sporten dus mijn bloed circuleerde goed. De kist, Boeing 747-400, zat compleet vol met ook veel buitenlanders en we hadden een erg prettige bemanning (mannen) en hadden een prima bediening.

's Nachts weinig geslapen, er werden wat films gedraaid echter mij interesseert meer waar we ergens zitten en hoe de reis loopt via welke landen. We vliegen via Frankrijk langs Corsica en steken dan Afrika dwars over, in een lange rechte lijn en vliegen over diverse landen, waar veel gebeurt in dit continent.

De vliegtijd van Amsterdam naar Kaapstad is meer dan 11 uur en de vlucht wordt non-stop uitgevoerd. De maximum snelheid was meer dan 1000 km per uur, zover ik heb kunnen waarnemen. Aankomsttijd tegen 09.00 AM lokale tijd en er is maar 1 uur tijdsverschil (met onze wintertijd.)

Het wordt hoog tijd om de benen weer eens te strekken en verse lucht in te nemen.

Vrijdag 14 november 2003.

Daar sta je dan een beetje duf in een ander werelddeel, het vliegtuig uit en maar kijken hoe het verder gaat. Eerst komen we in een grote hal en moeten we door de emigratiedienst en douane. In het vliegtuig al de nodige documenten ingevuld en maar zorgen dat je alles op een standaardmethode opbergt anders gaat het fout.

We moesten redelijk lang wachten want het tempo ligt hier niet hoog (werk creatie) dus alle knoppen om vanaf nu. Ik krijg een sticker in mijn pas, waar gedurende de rest van de reis nog de nodige stempels bij zullen komen.

Na door de eerste check, in S.A., gekomen te zijn heb ik direct van de gelegenheid gebruik gemaakt om een paar travellercheques te verzilveren en daar stonden al een paar Europeanen zich erg op te winden. Toen ik aan de beurt was ervoer ik zelf waarom. Het duurt inderdaad erg lang voordat je het geld in je portefeuille hebt zitten. Het is beter om dit vast achter de rug te hebben tot dat je lokaal meer ervaring hebt opgebouwd. Vervolgens door de douane naar de ontvangst hal.....en wie moet ik NU hebben. Het krioelt van de mensen met naam-bordjes en uiteindelijk ontdek ik ook iemand met een board van de OAD en zie ik buiten de andere leden van mijn groep. De chauffeur, die ons ophaalt, met een grote bus, spreekt Afrikaans en blijkt niet onze chauffeur/reisleider te zijn.

De leden van onze groep blijken bijna allemaal, (een vader reist met dochter)

nestors te zijn van mijn leeftijd (of nog ouder). Na aankomst in het **Tulbagh hotel in Kaapstad** was de situatie verwarrend omdat de kamers nog niet klaar waren en de reisleider zou pas de volgende dag komen (hoorden we later).

Vervolgens besloten we de stad in te lopen en gingen we naar de mooie haven. Nadat de groep uit elkaar viel was het tijd om gezellig op een terrasje een cappuccino te drinken en te genieten van het mooie panorama met de Tafelberg op de achtergrond.

Vervolgens is het een kwestie van je oriënteren in een vreemde omgeving en na een verdere bezichtiging van de haven, en een aantal shops, was de stad aan de beurt.

Mijn eerste doel was om de specifieke Zuid Afrikaanse stekkeradapter te vinden omdat anders geen elektrisch apparaat aangesloten kan worden in dit land. Dus een winkel binnen en na enig zoeken kwam ik naar buiten met 2 stekkers (waarvan ik er één niet echt nodig had).

Kaapstad is een mooie en schone stad met een vriendelijk houding ten opzichte van voetgangers en het begon 's middags te regenen. Eerst een nevelgordijn dat later overging in een bui en heb ik toch maar mijn opvouwbare regenjas aangetrokken. Enige kinderen bedelen om geld of eten en soms worden ze weggestuurd door surveillanten. Later op de dag probeert een klein meisje mijn portefeuille te rollen. Erg vervelend, maar als je de sloppenwijken gezien hebt begrijp hoe zoiets kan ontstaan.

Voor de rest vriendelijke mensen, de nodige stalletjes (duizenden kilometers door het hele land) en veel grote kantoorgebouwen, omdat Kaapstad een deel van de regeringsactiviteiten herbergt. Na enig zoeken vind ik toch weer het hotel terug en kan ik me enigszins oriënteren in deze mooie stad.

Ook kennis gemaakt met David de barman van de Xosastam, die mensen spreken een klik taal door geregeld een aantal kliktonen te maken met de tong. David was bloedserieus omdat hier nog erg formele arbeidsverhoudingen gelden en daar hadden wij in het begin geen erg in. Dus David was niet uit zijn formele houding te halen

's Avonds met een gecharterd busje terug naar de haven om te eten en zijn we uiteindelijk terecht gekomen in een Portugees restaurant. Heerlijk gegeten en veel plezier gehad met de ober. Het valt op dat de bedienden praktisch allemaal gekleurd zijn. De wijn was heerlijk en omdat ik de etiketten spaar gevraagd naar het etiket. Daarna nog lekker in de bar gezeten bij David en een paar wijntjes gedronken (Two Oceans) en uiteindelijk

als één van de laatsten naar boven.

Bovengekomen mis ik mijn fotocamera.....alles afgezocht, geen camera. Dus Ton weer naar beneden en vervolgens met de beheerder en David de bar weer in en alles afgezocht echter no camera. Balen, dus nogmaals alles afgezocht en daar lag de camera in een kast. Maar gauw naar de receptie gebeld en toen naar bed. Oorzaak vermoeidheid en de Zuid Afrikaanse wijn..... De eerste indrukken van dit land en Kaapstad in het bijzonder.

Zaterdag, 15 november 2003.

Ik had vergeten een wekker te zetten en werd gelukkig gewekt per telefoon door de receptie om 06.30 a.m.

Tijdens het, uitgebreide en goede, ontbijt was ook onze reisleader aanwezig, deze persoon lijkt veel op Frans en we moeten communiceren via die Afrikaanse taal. Hij heet Douw Willemsen en hij maakt de indruk een erg ervaren gids te zijn. Dit zal later alleen maar bevestigd worden.

De groep blijkt best mee te vallen en we rijden eerst, met een "bussie" en onze chauffeur Johan, via de Leeuwenromp en Leeuwenkopberg, naar de Tafelberg (ca 1000 meter) dit omdat het weer mooi helder is. Eerst rijden we naar het kabelbaanstation en hier moeten we enige tijd wachten voordat we in een van de twee grote cabines naar boven kunnen zweven. Het zijn schitterende cabines welke om de eigen as draaien zodat je naar alle kanten uitzicht hebt.

Bovengekomen begon de bewolking al op te komen aan de achterkant van de stad echter het uitzicht was echt schitterend. Uitzicht op een azuurblauwe oceaan en de stad uitgespreid tussen de oceaan en bergen. Op de achtergrond is ook het beroemde Robbeneiland te zien. Er mocht boven geen bloempje geplukt worden want "ons Afrikaanders heb groot respect voor die natuur".

Bovenop de Tafelberg is een breed plateau met schitterende planten en bloemen en kun je uitgebreid rondwandelen en genieten van het schitterende panorama. Veel gefilmd en gefotografeerd. Wat op zal vallen in S.A. is de schitterende blauwe lucht, hier is (nog) weinig luchtvervuiling, de temperatuur was ca 28 graden Celsius en uiteraard bovenop de berg iets frisser en gelukkig had ik een trui meegenomen.

Daarna zijn we naar het Zuid-Afrikaanse museum in de stad gereden. Dit is het oudste en naar men zegt het meest interessante van S.A. Vervolgens stond een stadstour, te voet, op het programma.

Eerst zijn we door de schitterende Compagnies tuinen gelopen. Deze tuinen zijn inder-tijd door Jan van Riebeeck gebruikt om de V.O.C. schepen van verse groenten te kunnen voorzien.

Prachtig warm weer, strakke blauwe lucht en schitterende bomen en planten met de nodige standbeelden. De lunch

gebruikt in het park bij een restaurant, lekker buiten onder een grote Eucalyptus boom en allerlei andere schitterende exotische bomen. Daar zit je dan, midden november, in een subtropisch klimaat, lekker in een short en T-shirt. Wat went dit snel.....

Later verder gelopen door het park met regeringsgebouwen en de invloeden van Nederland en Nelson Mandella zijn alom aanwezig.

Dansende en zingende kinderen in het park. We lopen verder door de stad en Douw zal "nie meer zwijg nie" deze reis. Toch houdt hij van zijn land en volk en hij is trots op

zijn Nederlandse afkomst, hij weet veel te vertellen.

Ik kom net terug uit de bar na enkele biertjes gedronken te hebben en heb zitten praten met Douw. Het gaat "nie goed nie" met het rugbyteam van S.A. Douw baalt; "die verrekte Engelsen weer, die mag hij nie" Later zal blijken waarom; niet alleen de Duitsers hebben huis gehouden in concentratiekampen. De Engelsen hebben ook veel vrouwen en kinderen vermoord om de voortrekkers te grazen te kunnen nemen in Zuid Afrika. Dit is minder bekend.

Vanavond gaan we uit eten in een echt Afrikaans restaurant met lokale muziek. De eerste indrukken zijn erg positief. Douw vertelde nog dat het toerisme is gegroeid met 22%.

Terug van het eten in het Afrikaanse restaurant, leuke atmosfeer en het was druk. Ook hier Afrikaanse vrouwen met de kenmerkende erg dikke achterwerken. Van de gelegenheid gebruik gemaakt om met een serveerster een foto te laten maken. Ook de voorkant is mooi en de mensen stralen warmte uit. Een groep gekleurde mensen zorgde voor de muzikale inbreng, wat een sfeer. We zijn bevoorrechte mensen om dit te mogen meemaken. Of bestaat er geen toeval in dit leven en zijn bepaalde zaken toch voorbestemd?

Na de terug wandeling nog even bij David in de bar geweest en nog lekker genoten van een paar glaasjes "two oceans". Elke keer als ik dit merk zie moet ik denken aan dit Hotel en David.

Zondag 16 november 2003.

Om 06.30 uur gewekt en vervolgens wacht het ontbijt, dit ontbijt is erg goed in dit hotel. De (dikke) chef zit op een stoel en dirigeert een horde jonge gekleurde meisjes. Er is gebakken spek en omelet en andere vette zaken maar ook diverse soorten yoghurt en broodjes etc. De meiden zijn spontaan en lachen veel en al snel weten we de namen.

Vervolgens met het bussie op stap, door Kaapstad naar Houtbaai. Dit is een vissershaven en we stappen op een boot om over de woeste golven van de Atlantische oceaan naar het ECHTE robbeneiland(je) te varen. Op Duikereiland leven, gedurende het hele jaar, vele robben en zeevogels. Het krioelt van de dieren en het stinkt er behoorlijk. Er staat een behoorlijke deining en de boten liggen kort voor het eiland te dobberen. De dieren laten zich niet storen door al die landrotten.

Omdat het gisteren zo lekker warm was heb ik, heel optimistisch, een korte broek en T-shirt aangetrokken en geen trui of jas meegenomen.....

Achteraf valt het best mee, vooral op de terugweg danst de boot over de grote golven van de Atlantische oceaan.

Daarna verder op weg naar Kaap de Goede Hoop via Chapman's peak en Vishoek eerst naar Boulders. Een schitterende trip met mooie plaatsen en schitterende witte huizen, meestal in oud Hollandse stijl. Mooie witte stranden aan de azuur blauwe oceaan met grote rollende golven over het witte strand.

Wel confronterend deze wereld van welvaart vergeleken met de krottenwijken. Dit aardse bestaan blijft een paradox.

Boulders is een schitterend plaatsje met mooie huizen, met uitzicht op Valsbaai. Het is echt omringd door de mooiste bloemen en het heeft een Afrikaanse pinguïnkolonie binnen haar grenzen. Hier verblijven ca 3000 vogels en deze slimmeriken hebben het goed bekeken, lekker weertje, een mooie blauwe oceaan met voldoende vis. Dit verwacht je niet aan DEZE kaap, dus ook dit vastgelegd op de film. Een bijzondere ervaring.

Douw is boos en gaat tekeer aan de kassa omdat de prijzen weer verhoogd zijn. Men vindt dat de toeristen geld genoeg hebben, echter Douw moet extra declareren en hij is bang voor negatieve consequenties, de toeristen zijn immers zijn eigen boterham. Hij wil nog 3 jaar blijven werken en vervolgens met zijn 60^e het rustiger aan gaan aandoen. Hij heeft in deze omgeving een huis gekocht met voldoende grond.

De zon was fel en ondanks onze warme zomer voelde ik de zon op mijn body branden, dus toch weer even wennen en dat in november!

Na genoten te hebben van deze ervaring rijden we naar **Simonstad** (Simon van der Stel) en gebruiken we de lunch bij een restaurant gelegen aan het water, Wij hebben geluk dat we met 3 personen op gereserveerde plaatsen mogen zitten en ik bestel een visschotel. Die schotel heeft heel wat bekijk en commentaar gekregen, een groot plateau met een navenante vis en garnering erbij. Dat was smullen, bij water hoort vis en de diverse soorten vis zijn hier vers en smaken uitstekend.

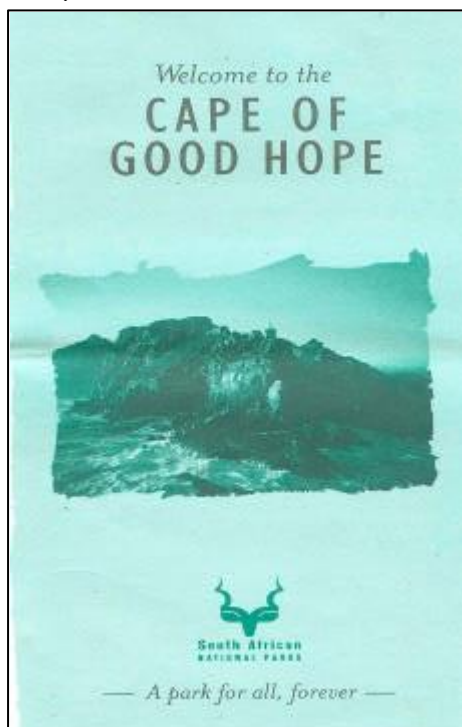

We rijden via het **Cape Peninsula National Park** en stoppen om te genieten van de mooie natuur, het suikerbossie bloeit uitbundig en zeevogels vliegen over het landschap. Je ruikt het water van de oceanen.

We stoppen uit bij het puntje van het schiereiland, hier botsen twee gigantische oceanen; de koude Atlantische oceaan en de warme Indische oceaan.

De watertemperatuur scheelt meer dan 5 graden op diverse plaatsen langs de kust in S.A.

We zien het bord met Kaap de Goede Hoop en bijna iedereen wil een foto van dit punt.

We rijden een stukje verder naar **Cape Point**, hier staat een vuurtoren ter oriëntatie van de scheepvaart om de kaap. Het betekent wel een stevig stukje naar boven klimmen en menigeen komt hijgend boven aan bij de vuurtoren.

Omdat het vaak erg helder is, met een werkelijk azuur blauwe lucht, heb je een echt fascinerend uitzicht over de oceanen en Valsbaai. Niet gek wonen hier met zuivere natuurlijke lucht. Wat steeds weer opvalt, is de heldere kleur van zowel de lucht alsook het water. Weinig lucht vervuiling (nog) hier.

Een koel drankje smaakt heerlijk en intussen is het weer genieten van het mooie uitzicht.

We rijden verder door o.a. Simonstad (Simon van der Stel) terug richting Kaapstad. We zien de universiteitsgebouwen en het beroemde Grote Schuurziekenhuis. Hier werd de eerste open hartoperatie, ter wereld, uitgevoerd.

South Africa is dus geen echt ontwikkelingsland wel een paradoxaal land, veroorzaakt door grote tegenstellingen. Deze situatie blijkt inherent te zijn aan dit aardse bestaan.

Een echt mooie reis en na ons opgefrist te hebben gebruiken we het diner in het hotel. Ook een groep Franse gasten is op bezoek en deze groep veroorzaakt nogal wat overlast voor het personeel. Wij horen het verhaal onschuldig aan, wij zijn immers een keurige groep Nederlandse gasten!

Na het diner is het tijd voor een paar, heel toepasselijke, glaasjes "Two Oceans" rode wijn bij David. Helaas was het etiket niet van de fles te weken. Vervolgens naar boven, morgen trekken we verder en moeten de koffers weer ingepakt worden. Dit zal een routineklus worden voor een stel "nomaden".

Genoten van Kaapstad of Cape Town, mooie stad en omgeving, vriendelijke mensen en voldoende gelegenheid om van te genieten. Echt aan te bevelen. De tafelberg is bijzonder, mooie natuur, een schitterend uitzicht en op het plateau kun je rustig rondlopen.

Maandag 17 november 2003.

Vanmorgen na het ontbijt zijn we vertrokken uit Kaapstad, we maken gebruik van een minibusje en de koffers zitten in de "sleepwagen".

Waarom

'n botaniese tuin
meer is as net 'n park

'n Botaniese tuin is 'n lewende museum waar plant-versamelings gekweek word vir vertoning, wetenskaplike studie en opvoeding, en die tuine speel 'n onmisbare rol in die bewaring van plant-biodiversiteit.

Kirstenbosch is die grootste tuin in 'n landswye netwerk van agt botaniese tuine wat bestuur word deur die Nasionale Botaniese Instituut.

Die NBI, met sy hoofkantoor by Kirstenbosch, bewaar ook plantversamelings by drie nasionale herbaria, en is aktief betrokke by navorsing en omgewingsopvoeding.

Maak vandag 'n bydrae tot bewaring

Help ons om hierdie plantversamelings te bewaar deur u plaaslike Botaniese Tuin te ondersteun.

Die Nasionale Botaniese Instituut

Harold Porter

Die missie van die NBI is die bevordering van die volhoubare gebruik, bewaring, waardering en genieting van die uiters rijk plantegroei van Suid Afrika, tot voordeel van alle inwoners.

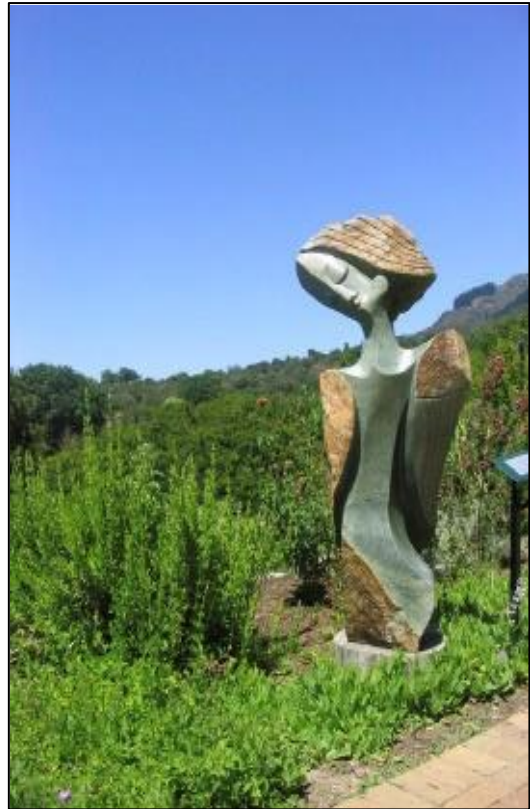

Na door de mooie buitenwijken van Kaapstad gereden te zijn stoppen we bij Kirstenbosch. Dit zijn S.A. mooiste en oudste botanische tuinen.

De tuinen zijn in 1895 gekocht door Cecil Rhodes, en zijn gelegen achter de Tafelberg en voor de berg van de Twaalf Apostelen.

Na Rhodes dood werden de tuinen geschonken aan de staat S.A. De tuinen werden echter genoemd naar Johan Kirsten van de VOC, de eerste houthakker die het gebied bewerkte.

Schitterende tuin, prachtig gelegen en onderhouden met prachtige kleuren en schitterende sculpturen van Afrikaanse kunst. In de tuin vinden we 9000 soorten verschillende planten. We waren er al 's morgens vroeg en het was niet druk, ik heb veel gefilmd en gefotografeerd en ik had hier een dag kunnen doorbrengen. Het weer was schitterend en de cappuccino smaakte prima. Een voltreffer en ik denk dat God wil dat mensen zo met de natuur omgaan. Dat was genieten. Wat opvalt, is dat er veel respect is voor de natuur in S.A., de straten zijn schoon en er mogen geen bloemen geplukt worden. Je ziet er veel bloemen die bij ons verwerkt worden in exclusieve bloemcreaties. Ik was graag langer gebleven.

Schrijnend is ook de omstandigheid waaronder 1.5 mln. mensen moeten leven. We hebben de hokken gezien, vergeleken hierbij zijn de stallen bij ons paleizen. Gelukkig zijn er wel scholen gebouwd en worden ook de standaard Mandella huizen gebouwd. Er is een grote vlucht van mensen uit alle windstreken naar de steden en ongeveer 40% van de bevolking is werkloos.

In dit kader bezien is het goed dat werk verplaatst wordt uit het Westen naar hier en elders. Het is ongelijk verdeeld op deze wereld en dat kan niet worden geaccepteerd. Gelukkig is de apartheid afgeschaft en zie je ook meer welvaart bij de gekleurde mensen, echter de balans is nog steeds gekleurd.

Daarna zijn we doorgereden naar **Stellenbosch**, een schilderachtige plaats met veel Nederlandse invloeden. Dit is te vinden in de namen van mensen en straten en het model van de huizen. Prachtige witte gebouwen afstekend tegen een azuurblauwe lucht. Douw vertelde een opvallende theorie over het recht op het land S.A. De oorspronkelijke bewoners, de Koi (Bosjesmannen) zijn verdreven door oprukkende zwarte stammen. Daarvoor in de plaats zijn "die blankers en die zwarten gekom" dus iedereen zou gelijke rechten hebben op dit land.

De Zoeloe zegt dat hij een Zoeloe is en de Afrikaander zegt een Afrikaander te zijn echter in alle paspoorten staat "**South Africaner**". Positieve verbetering dus.

We waren uitgestapt bij het schitterende Nederlandse witte kerkje en we zouden weer verzamelen bij "oom Sammie se winkel" in de Dorpsstraat. Wanneer je rondloopt, in een onbekende stad, ben je de oriëntatie kwijt. Het kostte me enige moeite, vele kilometers en een aantal keren vragen voordat ik de winkel vond. Toch nog gelegenheid gevonden voor een lunch op een leuk terras tegenover Sammie's winkel gelegen. In de winkel is veel te zien. Stellenbosch heeft ook een bekende universiteit, na ons vertrek rijden we langs de gebouwen en zien veel jonge gekleurde (bruin, zwart en blanke) mensen.

Nu kunnen/moeten de mensen samen leven, dit in tegenstelling met de periode van de apartheid. Dit woord heeft een internationale en negatieve bekendheid in de gehele wereld. Wij zullen nog veel zien, horen en lezen betreffende de historische ontwikkeling en huidige situatie van dit grote, mooie en tegenstrijdige land.

Onze reis betreft dus niet alleen een avontuurlijke reis, doch ook een cultureel-historische reis in een land waar veel mensen wonen met totaal verschillende normen, zeden en gewoontes. Ik ben gelukkig met onze gids Douw, een ervaren en gemotiveerd persoon, hij weet veel van dit land en kan dat goed en duidelijk vertellen. Het is ook een voordeel om met een kleinere groep te reizen.

We rijden naar Boschendal en rijden binnen door een lange oprijlaan met grote bomen. Er staan diverse gebouwen waarin voorheen o.a. slaven gehuisvest waren. Thans in gebruik als een schitterend caférestaurant, een wijnwinkel en een atelier waar ik ook die indrukwekkende Afrikaanse sculpturen terugzie.

Op de foto links, een van de sculpturen opgesteld langs de oprijlaan. Rechts, op de achtergrond, is het terras van het café gelegen in de schaduw van de grote bomen van de oprijlaan. Het complex straalt nu rust en vrede uit echter de omstandigheden zullen indertijd geheel anders zijn geweest. De wereld verandert elke dag.

We zullen later nog meer zien en leren betreffende de Hugenoten wanneer we de plaats Franschoek bezoeken. De naam zegt al genoeg.

We zien ook nog een andere grote groep (ca 40 personen) van de OAD die ongeveer dezelfde reis maken maar dan in 17 dagen. Dat is toch jammer voor datgene wat dit land te bieden heeft. Je krijgt toch al erg veel indrukken te verwerken.

We rijden door naar een lodge in **Paarl** gelegen op het erf van de Afrikaander wijnboer Picardie. Op dit erf staan ook een aantal huisjes waarin gekleurde arbeiders wonen, kinderen spelen tussen de huisjes. De kamers zijn eenvoudig en groot met drie bedden, dat wordt dus tossen. Het is echt landelijk en we zitten midden tussen de druivenstruiken.

Erst is er een kop koffie of thee met eigen gebakken koeken, opgediend door de dochter en een hulp. Ook moeder de vrouw is aanwezig en de boer treffen we later op het land en 's avonds, tijdens het eten, zijn ook de boer en zijn vrouw aanwezig.

De eerste avond worden diverse soorten braaivlees met groenten etc. opgediend in het restaurant direct rechts naast mijn kamer.

Als het 's avonds afkoelt kan binnen gezeten worden en anders zit men op het terras gelegen onder een overkapping.

Vanaf het terras voor mijn kamer, kijken we uit over een visvijver met eenden en de weervogels bouwen

hun schitterende hangende nestjes in de boom in de vijver. Op de achtergrond, voor de bergen, ligt het plaatje Paarl. Ook hier mooie witte huizen van Nederlandse herkomst.

Het eten wordt ter plaatste bereid en geserveerd, dit uiteraard met de nodige flessen wijn. We zien gekleurde mensen die helpen met het bereiden en opdienen van het eten, iemand anders is "master" vleesbereiding op een grote barbecue.

Het diner smaakt uitstekend en met de nodige drankjes vermaken we ons goed. Ik heb mijn bed erg kort in de buurt echter na het diner praten we nog, met een paar mensen, met de boer en hij laat zijn eigen gemaakte port proeven. Deze port heeft hij voor de eerste keer gemaakt en eerlijk is eerlijk die smaakt goed. Hij heeft 300 flessen gemaakt doch die voorraad kunnen wij niet aan.

De foto links laat zien hoe de boer zelf woont, hij heeft ook nog een klein zwembad achter zijn huis. Ook heeft de boer 4 golden retrievers die trouw meelopen zodra je een wandeling gaat maken. Je voelt je hier snel "thuis".

Dit is een groot verschil met het stadsleven in Kaapstad, we zullen nog vele variaties beleven in dit mooie land.

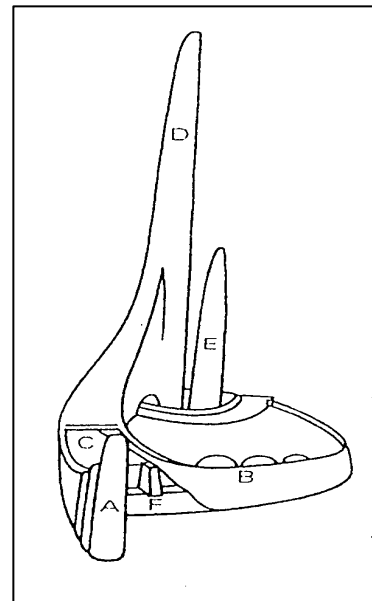
Tot nu toe is de reis verbazingwekkend rustig en mooi, we trekken (nog) niet als malloten dagelijks verder.

Wat hier en ook elders in S.A. opvalt is dat veel mensen bezig zijn met het trainen voor een duurloop of hardlopen. Er is een beroemde marathon in de buurt van Kaapstad, dus hier zou ik snel kunnen aarden.

Dinsdag 18 november 2003.

Na het relatief late ontbijt gaan we verder op ontdekkingsstocht door het wijngebied. Ook de vrouw van Johan, de chauffeur, is aanwezig gedurende 2 nachten omdat zij haar man niet meer zoveel ziet.

Eerst rijden we naar de achterkant van de Paarlbergen waar we tegenaan kijken vanuit de lodge. De naam Paarl is ontstaan door een paar granietblokken op de berg, zodra hier de zon op schijnt glinsteren deze blokken als parels, vandaar. Eerst bezoeken we het mooie en in de zon glinsterende Taalmonument.

Sleutel/ Key:

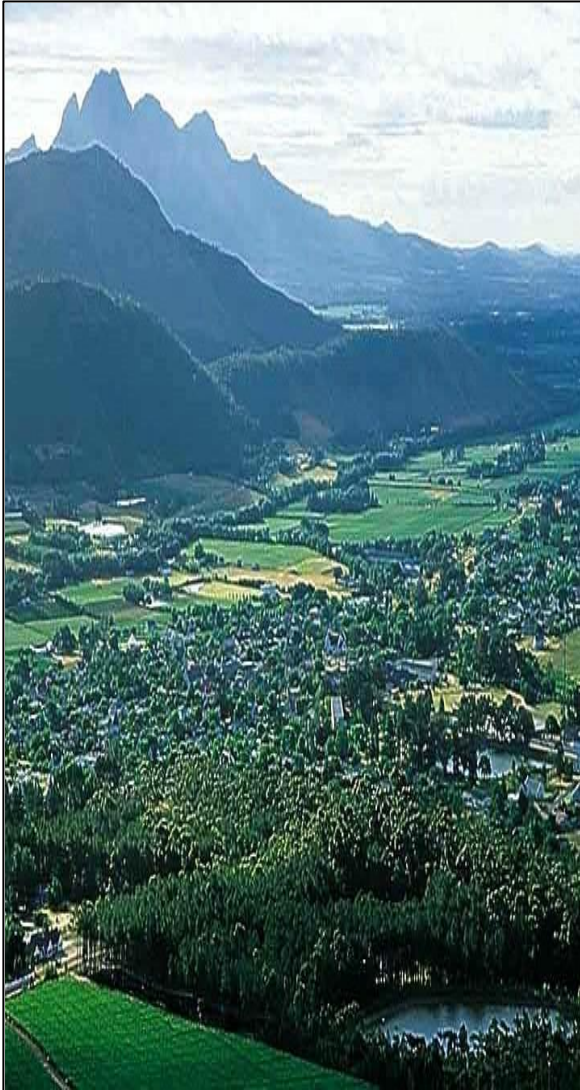
- A Wes-Europese invloed
- B Afrika tale en kulture
- C Brug
- D Afrikaans
- E Republiek
- F Maleise taal en kultuur

Het monument is erg creatief en strak van vorm, het symboliseert de verschillende Afrikaanse talen in de gekozen vorm van dit monument. Je kunt in het monument lopen en door de lange pijp (D) kun je de lucht zien. De zon schijnt naar binnen en er stroomt water binnen het monument.

Het monument ligt op een berg en wij zullen het van twee kanten zien gedurende ons verblijf in Paarl. Voor het monument is een mooi park en ik zie voor de eerste keer een mooie en grote bloem. Dit blijkt de Protea, de nationale bloem van S.A. te zijn.

Daarna reizen we door naar Franschhoek, een dorp gesticht door de Hugenoten en deze zijn van Franse afkomst. Ze zijn het land ontvlucht om religieuze redenen.

(Panorama Franschhoek, Museum, Memorial)

"In de 16e eeuw ontstond in navolging van Calvijn in Frankrijk een gereformeerd protestantse stroming. De aanhangers van deze kerkelijke leer kregen de naam Hugenoten. Het is niet bekend waar deze benaming in oorsprong vandaan kwam. Hoewel aan het ontstaan puur theologische ideeën ten grondslag lagen ontwikkelde zich rond 1560 onder de Hugenoten ook een politieke stroming. Onder hen bevonden zich lieden uit alle lagen van de bevolking, zelfs onder de adel.

In de nacht van 23 op 24 augustus 1572 vond te Parijs de zogenoemde Bartholomeusnacht of Parijse bloedsbruiloft plaats. Met instemming van de koningin-moeder Catharina DE MEDICIS werd door de katholieke partij een bloedbad onder de Hugenoten aangericht die op dat moment in Parijs waren om daar de bruiloft te vieren van één van hun leiders, Hendrik VAN NAVARRA (de latere koning Hendrik IV), die met Magaretha (de zuster van koning Hendrik II) in het huwelijk trad. Op 13 april 1598 vaardigde deze Hendrik IV, inmiddels koning en katholiek geworden, het Edict van Nantes uit. Dit Edict beloofde de Hugenoten godsdienstvrijheid en gaf hen een aantal pandsteden. De Hugenoten konden zich toen in vrijheid ontwikkelen. Het werd hun toegestaan kerken te bouwen, zoiet dat deze niet de naam van kerk mochten voeren en daarom ook wel "temples" genoemd werden. Voorts werd het hen toegestaan functies te bekleden in het bestuursapparaat en in het leger.

Bovenal verkregen zij toestemming legers uit te rusten en garnizoenen te houden. Gaandeweg deze periode van vrijheid groeide de aanhangers van deze leer tot ongeveer 10 procent van de totale bevolking. Mede omdat het onderwijs onder deze bevolkingsgroep hun bijzondere belangstelling had kwamen er uit hun midden vele vooraanstaanden en geleerden voort."

(Protestante kerk)

Veel hugenoten zijn uitgeweken naar S.A, en in deze omgeving is nog veel van hun historie te vinden.

Franschhoek is een lieflijk stadje met mooie witte gebouwen die erg mooi uitkomen tegen de azuurblauwe lucht.

We hebben het museum en de daarbij behorende Protea tuin, met memoriaal, bezocht. In het museum staan alle namen van de Fransen die hier naar toegekomen zijn als pionier. Johan, onze chauffeur, is ook van Franse afkomst.

Ook in dit stadje de lunch gebruikt en daarna een Internetfaciliteit opgezocht. Kort in de buurt van de foto links, het was een fotozaak en ze verkochten ook mini DV tapes. Helaas niet gekocht, later in Durban waren ze veel duurder.

Het internetten was geen succes, het duurde lang voordat ik een verbinding

kreeg en vervolgens kon ik de mail niet verzenden. Bovendien had ik geen leesbril bij me, och voor 23 rand toch weer even bezig geweest en we wachten maar weer op de volgende gelegenheid.

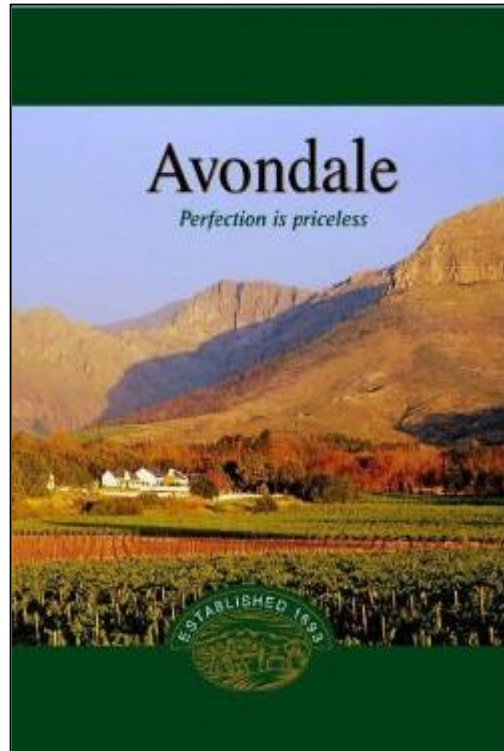
We zitten hier midden in het wijngedebied en dat ik goed te merken ook, voldoende aanbod en eerlijk is eerlijk het plaat(s)je is schitterend.

Omdat ik mijn S.A. electriciteitsadapter "kwijt" was, heb ik een nieuwe gekocht in een van de winkeltjes. Zonder goede stekkers is het opladen van; film, foto, GSM en scheerapparatuur afgelopen en dat is beslist niet de bedoeling.

Johan staat alweer te wachten met het bussie (zonder sleepkar) en de reis gaat verder naar de Nederburg wine-estate.

We krijgen een rondleiding door de wijnkelders, in die Afrikaanse taal. Daarna zitten we aan een lange tafel om 9 glazen wijn te proeven van het merk Avondale. Daarna is er uiteraard gelegenheid om de wijn te kopen. Ik vind deze wijn niet echt lekker, de enige lekkere was een erg zoete Muscadet.

Tegen 15.30 hrs weer terug in onze Picardie lodge en na me wat opgefriest te hebben ben ik naar het stadje Paarl gelopen. Het is een flink eind lopen en ik loop langs de vele mooie witte historische gebouwen met de markante witte gevels.

Het is weer opvallend hoeveel mensen aan het hardlopen zijn, heerlijk gevoel en ik zou zo mee willen lopen. Ik kan nu het taalmonument van deze kant van de berg zien.

Er heerst rust in het stadje en ik vind geen Internetfaciliteit en loop weer terug. De zon hangt al laag en ik maak een aantal foto's van de ondergaande zon. Heerlijk haar warme stralen spreidend over het mooie landschap. Op de Paarlberg is nog net het Taalmonument te zien.

Vanavond eten we weer gezamenlijk, in het restaurant van Picardie, (Bobotie of slavenvoedsel, wel lekker) goed glaasje wijn erbij en het bed is erg kortbij. "Jij hoor mij ni klaag ni".

Mogelijk drink ik nog eens een wijntje van deze struiken?

Ik kan de wijn, uit deze streek, aanbevelen en deze wordt nu ook veel in Nederland gedronken.

Nog even een mooi plaatje met mijn favoriete jacarandaboom in dit schitterende landschap. Zij bloeit in deze periode, in Pretoria zouden veel van deze bomen staan.

<http://www.hellohello.com.au/Jacaranda.html>

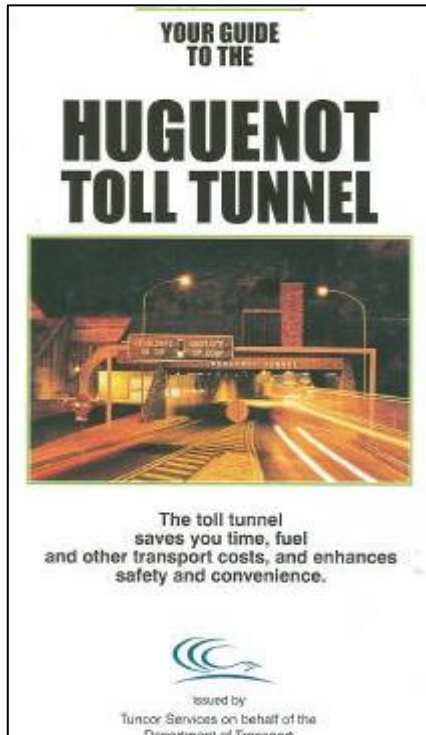

Dit is de Protea, de nationale bloem van S.A.

De natuur blijft me verbazen en boeien, je hoeft alleen je zintuigen te gebruiken om te kunnen genieten. Het geeft me een diep gevoel van respect, mensen zijn vaak de grote versturende factor voor alles wat leeft, groeit en bloeit.

Woensdag, 19 november 2003.

Om 07.00 AM opgestaan en na het ontbijt nemen we afscheid van Picardie en vertrekken we voor een lange rit van ca 520 km met het bussie, dit keer weer met sleepwagen voor alle koffers.

De wegen in S.A. zijn erg goed en beslist niet druk. We rijden door een bergachtig en geschakeerd gebied en rijden door de Huguenot toll tunnel. Er wordt veel aandacht besteed aan veiligheid en alle vrachtwagens moeten eerst gekeurd worden voordat ze door de tunnel mogen rijden.

Ik heb, nog steeds niet, het gevoel in Afrika te zitten. De infrastructuur, de huizen, de auto's zijn prima verzorgd.

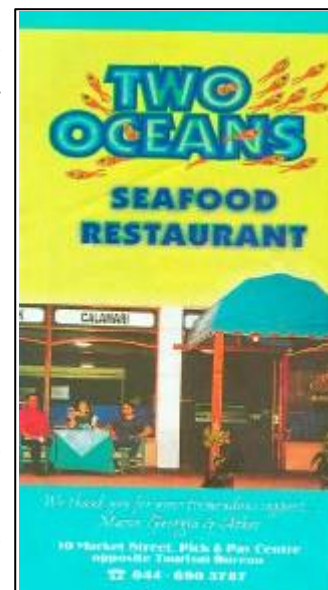
We zien, voor onze begrippen, enorme boerderijen soms meer dan 1000 ha. We stoppen bij een hek waarachter struisvogels rondlopen en naar eten zoeken. Grote en sterke vogels, die met één trap je borstkast kunnen intrappen. De vogels hebben mooie koppen en opvallend zijn de lange wimpers. Ze zijn erg nieuwsgierig en staan ons aan te kijken. "Wie kijkt wie nu aan?"

De waterhuishouding is hier erg belangrijk en bepaalt of men iets met het land kan beginnen. We zien veel waterreservoirs. S.A. heeft een erg "koude" en droge winter gehad en er moet zelfs graan en andere producten ingevoerd worden.

We rijden door een mooie omgeving via Swellendam, Heidelberg, Riversdal naar Mosselbaai een mooi stadje gelegen aan de Indische Oceaan, met een leuke haven.

We zoeken een restaurant voor de lunch en we belanden, met een groep, in the Two Oceans Seafood restaurant. Dit is niet verwonderlijk zo kort aan de Oceaan en we genieten weer van de maaltijd.

Na de lunch lopen we door het stadje en ik zie huizen in pastelkleuren en op advies van Douw koop ik een fles wijn omdat we vanavond in Wilderness zitten alwaar geen gelegenheid is om een drankje te kopen.

De foto links geeft een beeld van huizen in Mosselbaai en hier is ook een slijterij gevestigd.

Vervolgens stond een bezoek aan het Bartolomeu Dias museum op het programma. Hoewel een klein museum toch indrukwekkend betreffende het onderwerp. Onze voorvaders hadden de moed met kleine houten schepen, zonder motoren en moderne navigatie en communicatieapparatuur aan boord, de oceanen op te varen zelfs zonder goede zeekaarten.

Zodra je het "bootje" ziet en ook van binnen bekijkt dan ervaar je wat dit voorgesteld heeft. De reis van Portugal tot Mosselbaai duurde ca 3 maanden, erg indrukwekkend.

Ook heb ik kaarten gepost, met speciale zegels en deze in de "schoenbrievenbus" gestopt. Vroeger werden poststukken hier in een boom gehangen en opgehaald door de bemanning van volgende schepen.

Zie: <http://www.diasmuseum.co.za/>

Na het museum rijden we door naar de "Wilderness National Park" lodge. Voordat we het terrein oprijden rijden we over een brug, met een spoor, waar ook een stoomtrein overrijdt. We zijn tegen 5 uur PM en dan zou de trein ook moeten passeren, helaas missen we die. Ik had deze graag vastgelegd.

Langzamerhand verlaten we het stedelijke en westers georiënteerde gebied en komen we meer in de vrije natuur terecht.

De huisjes zijn mooi en goed onderhouden en tevens gebouwd op palen. Op het terrein is ook een minicamping gevestigd alwaar enige gasten staan. Nog een paar weken en dan begint het hoogseizoen van de vakantie in S.A. (begin december).

Op de veranda staat een koel/vrieskast en op die kast zat een duif rustig te broeden.

De huisjes hebben twee bedden, een tafel met banken en een douchetoilet ruimte en natuurlijk een barbecue.

Wat is het leven zonder braaivlees in S.A.?

Voor het diner zijn tafels gereserveerd in die plaasie Wilderness. Alles naar wens, op een gegeven moment is er lichte paniek als

blijkt dat buiten het restaurant de vonken rondvliegen, dus snel naar buiten. Er blijkt "niets" aan de hand te zijn, het zijn vonken van de pizzabakker. Het is toch opvallend dat in S.A. veel kan m.n. wat betreft barbecues. Zelfs al zit je MIDDEN in de busch en is het kurkdroog, dan nog staat er een barbecue.

Na het diner weer met ons bussie terug naar de lodge en we drinken bij Bertus c.j. nog een glaasje wijn (gekocht in Mosselbaai).

Het is DE beslissingsavond voor het Nederlandse elftal en we worden door SMS berichten, op meerdere GSM's, op de hoogte gehouden van de uitslag. Wat een verschil met Bartolomeu Dias.....

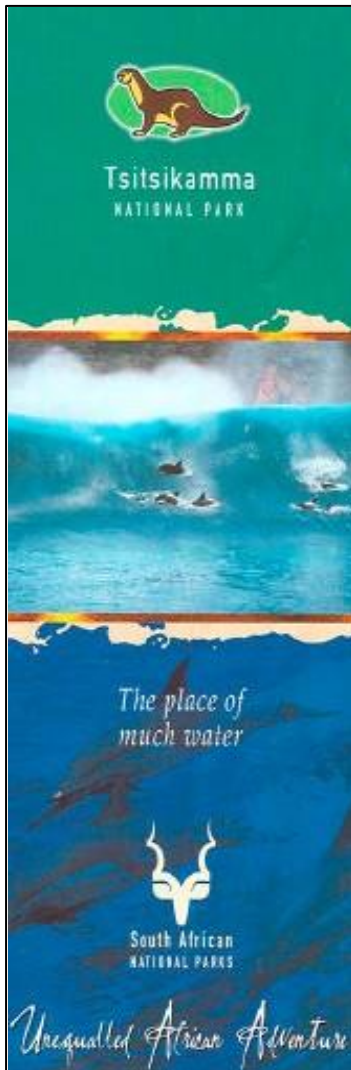

Douw & Johan

We blijven maar één nacht en moeten morgen weer de koffers pakken. Ik heb inmiddels al veel gefilmd en gefotografeerd. Nog even het verslag bijwerken en dan is het bedtijd. Lekker slapen in mijn bungalow.

Donderdag, 20 november 2003.

Lekker geslapen in mijn blokhut, het is mooi stralend weer en we vertrekken tegen 07.45 en stoppen onderweg in Knysna, een klein plaatsje, om het ontbijt te gebruiken.

Verder gaat de reis, via Plettersbergbaai, naar het Tsitsikamma National Park. Dit wil zeggen helder water. We rijden door de ingang direct door naar de kust alwaar we een voettocht maken over een, geheel met hout betimmert, looppad door de busch. Dit pad loopt naar een hangbrug over een inlandse inham van de Indische Oceaan. De Stormrivier stroomt hier in de oceaan.

Het is een mooie tocht met uitzicht over de baai en de rollende golven van de Indische Oceaan. Het water is diepblauw en je ruikt de oceaan, meeuwen scheren en zweven over het water. Lijkt me een geweldige ervaring om zo te kunnen zweven.

Uiteindelijk bereiken we hangbrug over de baai en deze zwiëpt behoorlijk zodra daar een paar mensen overheen lopen, dus camera's in de tas en genieten van deze ervaring. Na de hangbrug kan nog een berg beklommen worden en is er ook een grot uitgeslepen door het water.

We lopen terug naar het beginpunt en gebruiken een lunch. Het personeel is er klaarblijkelijk op uit om geld te maken want rekeningen kloppen niet of wisselgeld wordt "vergeten" om terug te geven.

Goed ik laat het wisselgeld maar zitten van mij mogen ze een paar centen bij verdienen. Ik koop nog een mooie sticker voor op mijn rugzak en vervolgens rijden we weer terug. Ik zie nog een groep duikers die gereed staan om de wereld onder water te gaan bekijken. De tocht naar de brug is mooi maar voor de rest hebben we weinig van het park gezien.

We stappen weer in ons bussie en de reis gaat verder naar de "grote" boom. Deze is ca 800 jaar oud en heeft reuze afmetingen. In de USA heb ik eerder de sequoid's gezien en deze zijn nog groter en ouder, De weg naar de boom gaat weer over houten vlonders dwars door het bos. Er is ook een grote boom omgevallen en al overwoekerd met mos en

planten. We rijden verder naar een benzinstation waar Johan moet tanken. Dit station is gelegen bij een canyon en bovendien de gelegenheid om kennis te

maken met biltong. Dit is gedroogd vlees van verschillende soorten vlees en vergelijkbaar met onze droge metworst. Deze lekkernij is in verschillende afmetingen en soorten te koop.

We rijden verder over de goede en niet drukke wegen naar Port Elisabeth hotel Humewood gelegen aan het strand van de Indische Oceaan,

Oorspronkelijk zouden we 2 nachten verblijven in het Addo Elephant National park, maar door een fout moeten we uitwijken naar dit hotel en dat is geen straf.

Ik heb een kamer, op de 2^e etage en links van de ronde uitbouw, met zicht op de Indische oceaan. We worden geadviseerd alleen het linkerdeel (vanaf foto) te bezoeken en het rechtse te mijden. Na een lekker bad loop ik de stad in en maak de nodige foto's. Hierna ga ik terug om te genieten van het lopende buffet.

Daarna gebruik gemaakt van het Internet, dit op een computer op het kantoortje van het hotel. Deze keer liep alles goed en kon ik mijn indrukken op schrift zetten en ook versturen. Tot nu toe (we zitten nu in de provincie Oost Kaap) is het beeld overwegend westers geweest, vergelijkbaar met zuid Europa.

De wegen zijn goed en beslist niet overvol. Het landschap is erg wisselend en bergachtig, de natuur met planten, bomen, dieren is gevarieerd en erg mooi. Vanaf hier zullen de omstandigheden gaan veranderen, we komen nu in het zwarte Afrika. Dit is al goed te bemerken zodra je door deze stad loopt. Huizen zijn hier niet duur, het Afrikaans is te leren en Engels is geen probleem dus wie weet. Morgen vertrekken we naar het Eddo elephant park, we gaan het binnenland in. De reis blijft steeds boeien.....

